

برداشت پنجم

گزارش «ایران» از مسیر پرخطر مهاجران قاچاق به اروپا و آمریکا

برد و باخت زندگی در «گیم»

از گمرک برای کسانی که پاسپورت ندارند می‌شود ۵ هزار دلار.»

مهاجران برای رسیدن به اروپا گاه چندین سال در استانبول می‌مانند و در آنجا کار می‌کنند. آن‌ها بارها آزمون و خطا می‌کنند؛ پول و داشته‌های خود را در مواجهه با کلاهبرداران و زورگیران از دست می‌دهند اما باز خود را پیدا کرده و سعی دوباره می‌کنند برای رسیدن به اروپا. گیم اصلی در استانبول آغاز می‌شود و هر مهاجر بسته به توان مالی‌اش می‌تواند گیم خود را انتخاب کند. «احسان» جوان ۲۳ ساله ایرانی در ویدیویی انواع گیم‌هایی که قاچاق‌بران برای عبور دادن مهاجران از مرزها ارائه می‌کنند را معرفی می‌کند:

«گیم‌ها روش‌های مختلفی دارند و هر کدام با قیمت متفاوتی عرضه می‌شود. ارزان‌ترین گیم، گیم خودانداز فول جنگل است. بدین ترتیب که مسیر این گیم پیاده‌روی طولانی از ترکیه به ایتالیاست که باید از یونان، مونته‌نگرو، آلبانی، مجارستان و... بگذری. این مسیر دو ماه طول می‌کشد و بین ۳ تا ۴ هزار یورو هزینه دارد. گیم هوایی گران‌ترین گیم است که بین ۹ تا ۲۵ هزار یورو هزینه دارد. گیم تاکسی، سفر از ترکیه به یونان با هزینه ۳۵۰۰ یورو است. گیم کامیونی سفر از ترکیه

به گامی موبایل که باتری‌اش قابلیت ذخیره خوبی داشته باشد، یک یا دو پاوربانک که در طول راه و در وضعیتی که به برق برای شارژ باتری دسترسی ندارید تا گوشی خود را شارژ کنید، کوله‌پشتی و کفش کتونی مناسب، سیم‌کارتی که تا قلب اروپا بتواند همراه شما باشد، کاپشن و شلوار ضد آب، چند عدد تن ماهی، کنسرو لوبیا و مقداری شکلات و... حالا با این وسایل آماده ورود به «گیم» هستید. بازی بردن و باختن برای رسیدن به بهشت خیالی! برای این مهاجران، اروپا نه استانبول، نه یونان، نه آلبانی و مجارستان بلکه رسیدن به آلمان، فرانسه و انگلیس است. گیم از مرزهای مشترک ایران و ترکیه آغاز می‌شود، مرحله اول گذشتن از دیوار مرزی ایران و ترکیه و ورود به ترکیه است. دیواری دو و نیم متری با تاجی از سیم خاردار. آنهایی که در همان نقطه آغاز و به محض ورود به خاک ترکیه گیم‌شان سوخته است و گیر پلیس ترکیه افتاده‌اند، خاطره‌های تلخی از رفتار پلیس دارند. «احمد» مهاجر ۳۲ ساله افغانستانی که از مزارشیرف قدم در راه قاچاق گذاشت و دوبار در نقطه صفر مرزی ایران و ترکیه گیمش سوخت، در ویدیویی می‌گوید: «پلیس ترکیه خیلی به جماعت افغانستانی حساس است. عمداً با آنها بد رفتار می‌کند که بار دیگر وارد کشورشان نشوند، به محض اینکه دستگیر کند، تا می‌تواند کتک می‌زند و بعد به ایران دبیور می‌کند، همه چیز را هم می‌گیرد... دبیور شدن یعنی بازگشتن به خانه اول؛ به همان غارها و چهاردیواری‌های اطراف روستاها که به آن خوابگاه می‌گویند. نان، آب، سیب‌زمینی آب‌پز و تخم‌مرغ غذای صبح و شب این خوابگاه‌هاست، برای سر کردن روزها و شب‌های انتظار تا قاچاق‌بر خبر دهد که اوضاع عادی شده و می‌توانند به مرز و پای دیوار بیایند.

در سومین تلاش خود برای ورود به ترکیه موفق شد خودش را تا استانبول بکشانند. ترکیه ایستگاه اصلی قاچاق مهاجران غیرقانونی به اروپاست، اما رسیدن به این ایستگاه اصلی هم هزینه‌اش کم نیست عبور کامیونی از مرز بازرگان ۴۵۰۰ دلار، از کوه با حداقل سه ساعت پیاده‌روی ۳۷۰۰ دلار و از گمرک برای کسانی که پاسپورت دارند اما ممنوع‌الخروج هستند ۳۵۰۰ دلار، اما

عبور از دیوار مرزی با نردبان‌های چوبی بلندی انجام می‌شود که قاچاق‌برها نزدیک دیوار و زیر خاک و بوته پنهان کرده‌اند. اما در آن سوی دیوار خبری از نردبان نیست باید بپرند و بعد بلافاصله تا جایی که می‌توانند بدوند و خود را از دیوار دور کنند.

احمد با گروهی ۲۰ نفره مستقیم از میدان آزادی تهران به ماکو رسید و از آنجا